

Наше Життя

РІК ВИДАННЯ 2-й
Газета виходить
щотиння

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 27 (53)

Субота, 13 липня 1968 року

Ціна 2 коп.

НА ЧЕСТЬ ВИПУСКНИКІВ ВІЙСЬКОВИХ АКАДЕМІЙ

Зал Кремлівського Палацу з'їзду 8 липня заповнили випускники військових академій, які закінчили курс наук і одержали призначення у військові частини і підрозділи Радянської Армії. Центральний Комітет КПРС і уряд СРСР влаштували традиційний прийом на честь тих, хто закінчив вищі військові учбові заклади.

Палкими оплесками зустріли присутні керівників Комуністичної партії і Радянського уряду. Урочистий прийом відкрив міністр оборони СРСР Маршал Радянського Союзу А. А. Гречко.

Тепло зустрінутий присутніми з промовою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев.

(ТАРС).

ЗА ВИСОКУ КУЛЬТУРУ ВИРОБНИЦТВА!

Радянський народ, натхнений ленінськими ідеями будівництва комунізму, прагне новими звершеннями на благо Батьківщини зустріти 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

Знаменній даті в житті партії і народу готують подарунки і колективи учбово-виробничих підприємств системи Українського товариства глухих. Розгорнувши соціалістичне змагання за успішне виконання п'ятирічних завдань, колективи підприємств борються за підвищення ефективності виробництва і продуктивності праці, за те, щоб поряд з кількісними добитися і економічних якісних показників.

Для успішного здійснення цих завдань велике значення має підвищення культури виробництва. Здійснюючи рішення президіумів ВЦРПС і Української республіканської ради профспілок про проведення в 1968-1970 рр. Всесоюзного громадського огляду по культурі виробництва на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, президії Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств прийняли спільну постанову, в якій закликають колективи підприємств, організацій і культурних закладів активно включитися в громадський огляд по культурі виробництва.

Метою і завданням огляду є підвищення продуктивності праці, широке впровадження комплексної механізації і автоматизації виробничих процесів, поліпшення якості продукції, удосконалення технології і організації виробництва.

Для організації і проведення огляду на всіх підприємствах створюються оглядові комісії з представників місцевих комітетів профспілки, інженерно-технічних і господарчих робітників. У склад обласних оглядових комісій входять представники обласних комітетів профспілки, облвідділів УТОГ, керівники, інженерно-технічні працівники і громадські підприємств УТОГ.

Тепер необхідно негайно розгорнути серед робітників, службовців та інженерно-технічних працівників масову роботу, роз'яснюючи їм завдання і мету огляду і використовуючи для цього стінну пресу і засоби наочної агітації. Треба залучити до масової роз'яснювальної роботи щодо громадського огляду культурні заклади Товариства.

Для успішного проведення громадського огляду по культурі виробництва на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна великого значення набуває масова участь робітників, службовців, інженерно-технічних працівників у розробленні і впровадженні заходів, спрямованих на подальше поліп-

шення умов праці і виробничої санітарії, підвищення культури виробництва, широке впровадження промислової естетики і ліквідацію випадків, які спричиняють виробничий травматизм і професійні захворювання.

Досягнення нашої соціалістичної країни в зростанні економіки, розвитку культури і підвищенні матеріального добробуту надихають радянських людей, пробуджують у них ініціативу і енергію. Цю ініціативу і енергію треба зараз спрямувати на ще ширше розгортання патріотичного руху за дострокове виконання п'ятирічки — до 7 листопада 1970 року.

Включайтесь у Всесоюзний огляд по культурі виробництва 1968—1970 рр. на честь 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна!

З УМОВ ПРОВЕДЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ОГЛЯДУ ПО КУЛЬТУРІ ВИРОБНИЦТВА НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

Учасники громадського огляду по культурі виробництва борються за такі основні показники:

1. Виконання і перевиконання виробничого плану і плану реалізації по всіх техніко-економічних показниках, при ритмічній роботі і поліпшенні якості продукції, що випускається.
2. Виконання поточних і перспективних планів по охороні праці і виробничій санітарії, комплексних планів оргтехзаходів, спрямованих на покращання умов праці і підвищення культури виробництва.
3. Організація на робочих місцях зразкового порядку, що забезпечує високопродуктивні, здорові і безпечні умови праці, різке зниження виробничого травматизму і захворювань.
4. Запровадження прогресивної технології, що сприяє покращанню умов праці, комплексної механізації виробничих процесів, в першу чергу, важких і трудомістких робіт, досконалих систем і нових конструкцій блоків, сигналізації і огорожень на верстатах, механізмах і установках.
5. Забезпечення на робочих місцях нормального температурно-вологого режиму і чистоти повітряного середовища згідно з гранично допустимими нормами на запиленість і загазованість.

ність і загазованість.

6. Забезпечення оптимальної освітленості робочих місць, проходів, проїздів і територій підприємств згідно з нормами освітленості.
7. Забезпечення працюючих санітарно-побутовими приміщеннями згідно з нормами санітарного проектування і утримання їх у зразковому порядку.
8. Утримання підйомно-транспортних механізмів, котлів і посудин під тиском, електропристроїв згідно з вимогами норм і правил техніки безпеки.
9. Виконання заходів по охороні праці, що включені у колективний договір, угоду, а також комплексних планів оздоровчих заходів.
10. Своєчасне забезпечення працюючих необхідним якісним спецодягом, а також захисними засобами, організація прання та ремонту спецодягу.
11. Зразкове утримання робочих місць, цехів, виробництв і територій УВП — фарбування обладнання, стін у відповідні тони, озеленення і благоустрій території, планування і запровадження планів НОП.
12. Систематичне підвищення технічних знань і ділової кваліфікації робітників і інженерно-технічних працівників, спрямоване

на подальше покращання організації праці, підвищення культури виробництва і промислової естетики, покращання наочної агітації по охороні праці, організація куточків і кабінетів по техніці безпеки.

Підведення підсумків громадського огляду по культурі виробництва проводиться двічі — за попередніми результатами в січні 1969 року (за 1968 рік) і за остаточними результатами в січні 1970 року (за 1969 рік).

Постановою президії Української республіканської ради профспілок для заохочення колективів підприємств УТОГ у Всесоюзному громадському огляді по культурі виробництва за остаточними підсумками для переможців встановлено 2 дипломи Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС.

Для заохочення підприємств УТОГ у Всесоюзному громадському огляді по культурі виробництва за попередніми підсумками для переможців встановлено 2 грамоти президіумів Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств.

Переможці Всесоюзного громадського огляду по культурі виробництва за остаточними і попередніми підсумками нагороджуються грошовими преміями.

П'ЯТИРІЧКУ — ДОСТРОКОВО!

Рік праці по-новому

Г. СГІБНІВ.

Директор Вінницького УВП.

Рівно рік як наше підприємство перейшло на нову систему планування та економічного стимулювання.

Практично це виглядає так: колектив виконав піврічні плани цього року по валовій і товарній продукції на 105,6 процента, реалізації — на 107,3 процента, по нагромадженню — 117,7 процента. Собівартість продукції знижено на 3,1 процента.

РЕДАКЦІЯ «НАШОГО ЖИТТЯ» ЗВЕРНУЛАСЬ ДО ДЕЯКИХ КЕРІВНИКІВ УВП З ПРОХАННЯМ РОЗПОВІСТИ ПРО ПІДСУМКИ РО-

БОТИ ІХ КОЛЕКТИВІВ ЗА ПЕРШУ ПОЛОВИНУ П'ЯТИРІЧКИ І ШІСТЬ МІСЯЦІВ ЦЬОГО РОКУ.

Господарська реформа в першому півріччі дала підприємству 559 тисяч карбованців прибутку. Середня заробітна плата робітників збільшилась на 25 процентів проти відповідного періоду минулого року.

В соціалістичному змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна попереду йдуть в'язальниця Г. Мерзюк, оверлочниця Н. Мульта, закрійниця Г. Гіч та багато інших робітників підприємства.

Попереду ударники комуністичної праці

Ю. ГАЛАС.

Головний інженер Ужгородського УВП-1.

У соціалістичному змаганні за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, за дострокове виконання завдань п'ятирічки борються всі шість бригад мебельників, чотири з них — ударники комуністичної праці.

1 липня колектив підприємства трудовими ділами відзначив

першу половину п'ятирічки: завдання виконано на 114,4 процента. План першого півріччя 1968 року виконано на 105,6 процента.

У боротьбі за план відзначились ударники комуністичної праці шліфувальник Ф. Балог, верстатниця К. Лопіт, шпаклювальники Г. Вовк, М. Вовк та інші.

Рубежі взято

Л. СКАЛЬСЬКИЙ.

Директор Полтавського УВП-2.

Колектив УВП успішно завершив виробничу програму першої половини п'ятирічки. Піврічний план нинішнього року по реалізації виконано на 117,2 процента, по товарній продукції — 116,7 процента.

Передовики виробництва — токарі В. Голуб, М. Церковний, О. Тобольченко, слюсар Б. Кузнецов та багато інших — постійно перевиконують виробничі завдання.

Г. Пугач (зліва) та Н. Грабович — кращі виробничниці Запорізького УВП. Змінне завдання вони виконують на 115—120 процентів. Випуск відмінної якості продукції вони присвячують наступному VIII з'їзду УТОГ.

Фото Е. БЕКЕРМАНА.

ДЕЛЕГАТИ VIII З'ЇЗДУ УТОГ

ВКЛАД У РАЦІОНАЛІЗАЦІЮ

М. БОНДАРЕНКО.

Бондар Одеського тарного заводу

Хідництво і раціоналізація стали, як і спеціальність бондаря, моєю улюбленою справою. Їм я віддаю увесь свій вільний час, свої знання, повністю захоплююся ними. І дуже приємно, що від моїх раціоналізаторських пропозицій підприємство щоріч-

но економить кошти, а робітникам полегшується праця.

Колектив виявив мені велике довіря, вибравши делегатом на VIII з'їзд Українського товариства глухих. Цим довір'ям я горджуся і докладу всіх своїх сил, щоб його виправдати. Буду працювати ще краще в ім'я розквіту нашої Батьківщини, для щастя і миру на землі.

НАЙВИЩЕ ЩАСТЯ

Пелюстка життя випало на долю Лариси Дмитрівни Іванової. Народилася вона напередодні першої мирової війни. Батьків своїх не пам'ятає. А в тяжкі роки громадянської війни потрапила до дитячого будинку, де й пройшла її юність. У сімнадцять років Лариса одержала путівку в самостійне життя. Працювала в колгоспі. Була комсомольським ватажком колгоспної молоді. Та в двадцять років спіткало її лихо, вона втратила слух.

У 1938 році занесла її доля на Кіровоградщину до міста Олександрії. Стала членом УТОГ. Досить швидко навчилася мімічної мови і почала брати активну участь у культурно-масовій роботі серед глухих. Працювала Лариса в артілі інвалідів, у пекарні, на ливарному заводі. І скрізь про неї го-

ворили, як про сумлінну робітницю і чуйного товариша.

Після звільнення Олександрії від фашистських загарбників Лариса Дмитрівна разом з іншими активістами із запалом взялася за організаційну роботу. Була і завідуючою клубом глухих, і одним з керівників підприємства. Скрізь виявляла хороші організаторські здібності. А коли налагодилася робота учбово-виробничого комбінату, приступила до здійснення своєї давньої мрії: стала майстром швейної справи.

І тепер, коли погіршилося здоров'я, Лариса Дмитрівна не покидає тримати зв'язок з клубом глухих. Вона завжди бере активну участь у клубній роботі. Великим успіхом серед глядачів користується інтермедія В. Лагоди «Нині жити в самий раз», де Лариса Дмитрів-

на майстерно виконує роль бабусі.

Більше двадцяти років обиралася Л. Іванова членом правління мікрорайонного відділу УТОГ, входить до складу активістів Кіровоградського обласного відділу УТОГ. Високе довіря виявили їй члени Товариства, обираючи її чотири рази підряд делегатом Всеукраїнського з'їзду товариства глухих.

Серцем запам'ятала Лариса Дмитрівна Іванова слова великого пролетарського письменника Максима Горького: «Найвище щастя на землі — бути потрібним і корисним людям». Саме за це люблять і поважають її всією, куди б вона не завітала. Бо Лариса Дмитрівна завжди була потрібна людям.

О. МАРКОВА.

м. Олександрія, Кіровоградська обл.

ПРАЦЯ ЗВЕЛИЧУЄ ЛЮДИНУ

СОРОК ШІСТЬ І ОДНА...

У колективі Луцької швейної фабрики, який на два місяці раніше строку завершив виробничу програму першої половини п'ятирічки, працює велика компактна група членів УТОГ. Трудовий успіх — результат самовідданої праці всього колективу і, в першу чергу, бригад комуністичної праці.

Імена Валентини Піскувоні, Рози Білобровець, Євгенії Соловей, Надії Панас, Мирослави Копервас та багатьох інших знає весь колектив фабрики. Ударниці комуністичної праці, вони приймають активну участь у громадському житті колективу, до якого вони прийшли в різний час і різними стежками.

...В дитинстві Валентина Піскувоні, коли вона жила на Кубані, мріяла стати вчителькою, як і її мати. Не встигла закінчити початкової школи. Лихо трапилось несподівано, сталося неоправдане — світ чарівних звуків перестав для неї існувати.

Зразу ж після визволення Луцька від фашистських оку-

пантів Валентина з матір'ю прибули в місто. І ось вже понад 22 роки Валентина Володимирівна працює швеєю в першому цеху. Вона постійно виконує виробничі завдання і видає продукцію тільки відмінної якості.

В одному цеху, але в іншій бригаді, працює Роза Матвійівна Білобровець. Ударниці комуністичної праці, секретар комсомольської організації при клубі глухих, активна учасниця гуртків художньої самодіяльності, Роза Матвійівна користується заслуженим авторитетом. Її вдруде обирають членом президії правління Волинського обласного відділу УТОГ.

Ще не так давно Євгенія Соловей навчалася на одному із учбово-виробничих підприємств системи УТОГ. Трудовий стаж її менше двох років, та за цей час встигла Євгенія завоювати довіря колективу чесною, наполегливою працею. І всюди вона встигає: і на роботі, і у вечірній школі робітничої молоді, де вчиться в 11 класі, і в гуртках художньої самодіяльності фабричного клубу.

Розповідь про хороших, сумлінних трудівниць можна продовжувати і продовжувати. Їх сорок шість, і про кожну можна розповісти немало. У кожній з них свій шлях життя, свої робочі хвилюючі будні, особисті інтереси і смаки... Та все ж хочеться сказати тепле, шире слово про Раїсу Леонітівну Сидорук — перекладача, людину, комуністку, яка стоїть між ними зв'язуючою ланкою в цеху і мовою жестів передає їм і ритм робочого дня, і прагнення всього колективу зробити в цей день більше і краще. Благородний труд Раїси Леонітівни оцінюється друзями сповна.

Зараз колектив Луцької швейної фабрики закріплює досягнуті успіхи, намічає нові рубежі в соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань п'ятирічки, готує нові трудові подарунки до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

М. ГЛОДІН.
Наш нештат. кор.

м. Луцьк.

ІДЕ ЛЮДИНА ЛІСОМ

Великопавлівське лісове урочище бере початок за 12 кілометрів від Зінківки... Іде лісова людина, кремезна, невисокого росту. Засмаглість не сходить з його лица навіть і взимку. Легка хода людини, що звикла багато ходити пішки. На сивіючій голові — літній капелюх. За плечима рушниця. Це — лісопосадчик і обхідник лісу Іван Петрович Пономаренко.

Ще змалку полюбив ліс Іван Пономаренко. В сім'ї йому було тяжко, товаришів не було,

та й дорослі не розуміли його. Виріс у селі Велика Павлівка неписьменним. Тоді, років 50 тому, не було, зрозуміло, шкіл для глухих. Малим пас худобу, а як підріс, став ще більше допомагати батькам у господарстві. Але завжди його тягнуло до себе ліс. Як образить хто вдома чи на вулиці, біжить малий Іван до лісу, обійме стовбур білої берези. Нишком, щоб не побачив хто, не посміявся. Піс Іван тихим, задумливим хлопцем. Згодом став допомагати лісовим обхідникам, саджав ліс. От ця справа і стала справою його трудового життя. Ось уже 30 років Іван Пономаренко саджає ліси в балках, долинах, на пісках. А поплід лісом виріс насаджений його руками сад. Багато допомагає йому дружина — Фросина. Давно працює

вона в лісництві. Оглохла змалку, вона теж дуже любить ліс. З ранку до ночі обоє вони в лісі. Фросина пропонує молоді посадки та сіянці, а Іван обходить всі куточки разом з лісничим, дивлячись, чи нема де порубки. Браконьєр від нього не сховається.

Люблять і шанують у селі Івана Пономаренка і його помічницю. Як закінчать доглядати ліс, як осипляться останні листки з яблунь, приходять вони до Зінківського клубу глухих восени. Приносять яблука, груші, частують друзів. Іван Пономаренко і їм передає свою любов до лісу та саду. Той, хто за все життя не посадив жодного дерева, марно прожив на світі — така його думка.

Н. АКСЮК.
Наш нештат. кор.

м. Зінківка, Полтавська обл.

ПЕРЕДОВИКИ РАДЯТЬСЯ

Нещодавно у м. Пятихатки відбулась мікрорайонна нарада передовиків сільського господарства — членів УТОГ. На нараді виступили А. Сідаш — різноробочий дослідного поля П'ятихатського району, який працює там ось вже 20 років, В. Сербін — колгоспник артілі «Україна», А. Никоненко — моторист тваринницької ферми колгоспу «Правда» Верхньодніпровського району, П. Васюк — коваль колгоспу ім. Куйбише-

ва, що працює там з дня заснування колгоспу.

Всі, хто виступив, розповідали про свої трудові досягнення, про завдання, що стоять перед ними в третьому році п'ятирічки.

Після наради відбувся концерт художньої самодіяльності Дніпродзержинського будинку культури глухих.

М. БЕДРАН.
Наш нештат. кор.
м. Дніпропетровськ.

Незабаром стане до ладу жилий будинок на 70 квартир у м. Житомирі для робітників Житомирського УВП.

Фото Я. ПІШЛА.

ВИХОВАННЯ МОЛОДИХ КАДРІВ

У травні на черговому засіданні президії обласного УТОГ було розглянуто питання про розподіл випускників шкіл-інтернатів. У коротких інформаціях директори шкіл повідомили, що завдяки тісному зв'язку підприємств з учнями питання трудовлаштування і розподілу випускників давно вирішено. За винятком деякого, хто їде до місця проживання своїх батьків, решта залишається працювати на Чернівецькому і Садгорському учбово-виробничих підприємствах глухих.

Коли ж і як ми починаємо вести підготовчу роботу по добору кадрів? Виконання державного плану тим чи іншим підприємством перебуває в тісному контакті з правильним добором і розстановкою кадрів на робочі місця. Саме тому робота з кадрами не має якоїсь певної межі і тому важко визначити, де початок цієї роботи, а де її кінець.

Чернівецьке УВП перебуває у найбільш вигідному становищі щодо робочої сили з глухих громадян. Але робота з цими кадрами починається не тоді, коли людина вже прийшла на підприємство, а задовго до цього. У нас ця робота тісно пов'язана з перспективним плануванням на рік і на п'ятиріччя. У розрізі плану по збільшенню кількості робітників і своїх можливих внутрішніх змінах у майбутньому році, ми зв'язуємося з школами, де конкретно уточнюємо такі питання: кількість випускників-трикотажників і в'язальників у наступному році; місце народження і проживання до школи і де його батьки; бажання учня залишитися працювати на УВП.

За домовленістю з директором в один із днів ми розмовляємо з кожним учнем і конкретно вирішуємо питання про попереднє зарахування його в групу для праці на УВП.

Заслугує уваги також й те, що кожен із них закріплюється постійно до певного майстра, бригадира, на певному робочому місці. У цю виховну роботу активно включаються майстри дільниць, які зацікавлені більш конкретно, ближче знати здібності, нахили, ділові якості майбутніх робітників з тим, щоб з прибуттям їх на УВП знати позитивні і негативні сторони учня і допомогти йому стати через 3-6 місяців майстром своєї справи.

За час проходження практики учні із школи знайомляться з розпорядком дня робітників,

вивчають усі артикули виробів, що випускаються, знайомляться з заходами безпеки та іншими важливими питаннями, до них доводиться норма виробітку всіх виробів. Коли ж учні зараховані на підприємство — з ними проводять планові заняття майстри дільниць, інженерно-технічні працівники та службовці по теорії. Практику ж проводять закріплені за кожним учнем швей-мотористки.

З усіма молодими робітниками на УВП проводиться значна виховна і роз'яснювальна робота, особливо з таких питань як трудова дисципліна, життя, побут, порядок одержання кімнати, поведінка тощо. Але більше всього доводиться приділяти уваги вмінно правильно використовувати протягом місяця свою зарплату. В цьому, безперечно, велику роль відіграють старші та вихователь гуртожитку.

У процесі навчання ми обліковуємо вироблені кожним учнем вироби. Це дає змогу бачити, по тижневих підсумках, його зростання і зрушення. Як тільки той чи інший учень впевнено виконує норму виробітку, комісія присвоює йому розряд і переводить на самостійну роботу. В урочистій обстановці учню вручається трудова книжка.

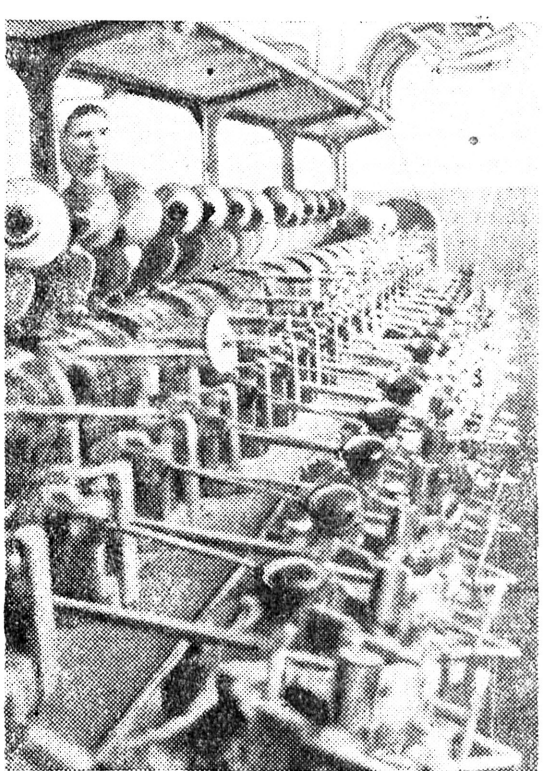
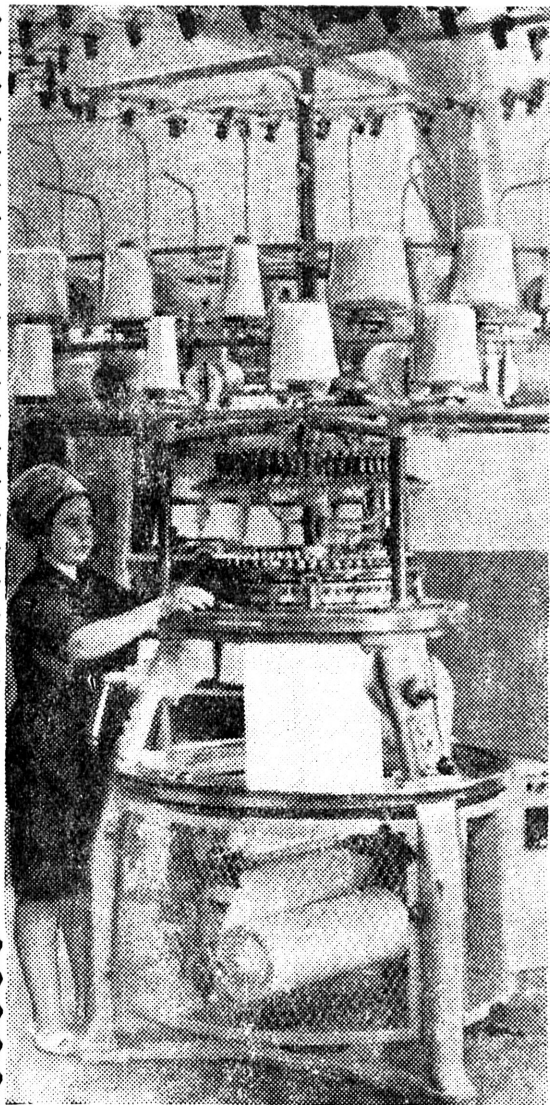
Прийом у робочий колектив відбувається на загальних зборах в урочистій обстановці, на які запрошуються директор і вчителі школи. На таких зборах обов'язково виступають обидві сторони, а також випускники минулого року.

Молода зміна зарекомендувала себе з позитивного боку, і ми нею пишаємось. Візьмемо, наприклад, учнів минулого набору, таких як Н. Огилько, Ф. Вітвіцька, О. Процько, М. Дробюк та ін. Всі вони за короткий строк при такому методі навчання стали справжніми майстрами своєї справи і гідними в поведінці та особистому житті, беруть активну участь у культурно-масовому і спортивному житті.

Молодь, випускники шкіл непомітно, але надійно, входять у наш робочий колектив, стають повноцінними працівниками. Для них наше УВП стало рідною домівкою. Бо в цій важкій, копіткій, постійній роботі з молодими кадрами беруть участь досвідчені працівники, комуністи і комсомольці, весь актив підприємства.

О. КУРАШОВ.

Заступник директора Чернівецького УВП.

З кожним роком зростає технічна оснащеність УВП. Тільки торік підприємства УТОГ одержали понад 3 тисячі одиниць різного устаткування.

Впровадження нової техніки дає змогу підвищувати ефективність виробництва. Це, зокрема, видно на прикладі Сумського УВП. У багато разів зросла продуктивність на мотально-в'язальній дільниці завдяки установленню в'язальних машин «МС-4» і «МС-5» та мотальних машин «МТ-150».

На фото: в'язальниця А. Завалій (зліва) і мотальниця М. Фурсова за роботою на новому устаткуванні.

Передовики ланів і ферм

У колгоспі «Радянська Україна» Красилівського району Хмельницької області працює група членів УТОГ. Добре відзивається про них голова сільгоспартії тов. Масловський.

Передовики колгоспного виробництва А. Дилайчук та М. Масловський працюють їздовими. Вони сумлінно працюють, бережуть закріплене колгоспне добро. За хорошу роботу їх неодноразово преміювали. Сумлінно трудяться на фермі Ф. Репецький і на різних роботах С. Солод.

В інших селах району також є багато членів УТОГ — передовиків сільського господарства. Одна з кращих доярок колгоспу ім. Чапаєва — Ф. Мазур. Краща телятниця колгоспу ім.

Карла Маркса — Н. Пасічник була учасницею тогорічної республіканської наради передовиків сільського господарства — членів УТОГ.

У будівельній бригаді колгоспу «Правда» трудиться подружжя Кизюн. Норми виробітку вони виконують на 120—125 процентів.

Члени УТОГ, що працюють у сільському господарстві, показують приклад сумлінного ставлення до праці. Вони зустрічають ВП з'їзд Українського товариства глухих новими трудовими успіхами.

А. АРІН.

Наш нештат. кор.

м. Славути, Хмельницька обл.

ВОЛЯ ДО ЖИТТЯ

Біда прийшла неждано. Хвороба, а потім повна втрата слуху застала Люду Немешкало тоді, коли вона закінчувала семирічку в селі Будилка Лебединського району на Сумщині. Тяжко було спершу звикати до тиші і марно намагатися зрозуміти, про що говорять люди.

Рішов час. Люда поступила учнем до Конотопського учбово-виробничого підприємства.

У постійному спілкуванні з людьми в праці і в дозвіллі Люда швидко навчилася розуміти мову міміку. Після роботи вона шукала можливості підвищити свої знання. Багато читала, брала участь в роботі драмгуртка Конотопського будинку культури. Граючи в спектаклях, вона примушувала себе стежити за розвитком сюжету, порівнювала свою долю з долею героїв п'єси і, входячи в образ, передавала характер дійової особи.

На підприємстві Люда Немешкало, оволодівши спеціальністю майстра масового пошиву одягу, своєю ударною працею завоювала звання ударника комуністичної праці і була висунута на посаду бригадира цеху.

Через чотири роки після того, як Люба прийшла на Конотопське УВП, туди поступила на навчання Надя Сірик. Тут і подружилася вона з Людою Немешкало.

Тепер Надя — член бригади комуністичної праці і разом з подругою бере активну участь у всіх заходах, що проводяться в Будинку культури. Їх нестримна воля до життя перемогла глухоту. Вони, корисні члени радянського суспільства, роблять внесок у всенародну справу.

Г. КОНОВАЛОВ.

м. Конотоп, Сумська обл.

ВІД РОЗМОВ ПЕРЕЙТИ ДО ДІЛА

У м. Черкасах відбувся республіканський оптовий ярмарок-виставка меблів, що вироблятиметься деревообробною промисловістю УРСР у 1969 році.

На виставці експонувалися зразки нових меблів переважно для вітальні, спальної кімнати та кухні. В широкому асортименті було продемонстровано зразки дитячих меблів та виробів шпиржитку. Привертають увагу деякі технічні новинки в обробці меблів. Так, Ірпінська меблева фабрика показала різні варіанти облицювання львівських поверхонь: струганим шпоном цінних листяних порід і модрини, а також шпоном лущеним листяних порід. Демонструвалися вироби з обробкою львівських поверхонь із збереженням натурального кольору деревини або пофарбуванням їх під колір цінних порід.

Значними змінами в бік підвищення якості та асортименту характеризувалися виставлені на ярмарку набори кухонних меблів Новомосковської та Кременчуцької меблевих фабрик. Розширюється випуск підвісних господарських шафочок,

Про думки, які виникли на ярмарку-виставці меблів

столів-шаф, столів для обіду, застосування яких має велике значення для створення комфорту, особливо у малогабаритних квартирах.

Дуже цікавий набір дитячих меблів під № 12 демонстрував інститут «Укрдипромоблі».

Цікавою була проведена під час ярмарку науково-технічна конференція з питань застосування НОП на меблевих підприємствах і перспектив розвитку меблевої промисловості на найближчі роки. В ній взяли участь і виступили з доповідями представники виробничих колективів і науково-дослідних закладів Москви, Ленінграда і України.

Спеціалісти, що були на ярмарку-виставці, дещо збагатили свої знання та досвід у меблевому виробництві, якоюсь мірою заглянули у великий світ рідної галузі виробництва.

На жаль, меблювальники системи УТОГ на виставці було не-

багато. Своїх посланців відрядили сюди тільки Бродівське, Дрогобицьке, Миколаївське та Одеське УВП-1. Були відсутні також представники виробничо-технічного відділу ЦП УТОГ і Проектно-конструкторського бюро. А жаль! Міг би відбутися цікавий обмін думками про мебелювальну галузь виробництва.

Досвід, що одержано на ярмарку, висунув, на нашу думку, дуже важливе питання. З року в рік залишається складним становище з забезпеченням наших мебельних підприємств фурнітурою. На щорічних мебельних ярмарках ЦП УТОГ закуповує її на фурнітурних заводах, підпорядкованих республіканським міністерствам. Так само роблять й інші виробники меблів. Але вони, на відміну від нас, самі виробляють деякі види меблевої фурнітури і, таким чином, вступають на ярмарку як повноправні учасники: продають

фурнітуру свого виробництва і купують фурнітуру, що виробляється іншими фурнітурними заводами.

На ярмарку 1968 року ЦП УТОГ знову не вдалося закупити всі потрібні замки і гвинтові стяжки (закуплено лише 75 процентів потреби), не закуплено жодного метра рояльної петлі. Можливо, потім ці предмети будуть закуплені в іншому місці, але гарантії немає. Чому ж, маючи велику металообробну базу, підприємства системи УТОГ не виробляють їх самі? Ми могли б їх виробляти не тільки для своїх мебельних учбово-виробничих підприємств, але й для продажу фабрикам і комбінатам інших міністерств і відомств. Тоді, безперечно, всі інші види фурнітури нам би продавали з великою охотою.

Вже другий рік це питання дебатують у виробничо-технічному відділі ЦП УТОГ, але далі балачок справа не рушить. Час би вже від розмов перейти до діла.

В. ГОРБУНЦОВ.

Головний інженер Черкаського УВП.

наше ЖИТТЯ 3

13 липня 1968 року.

ДРУГЕ НАРОДЖЕННЯ

„ЧАРІВНА ДЕСНА“ ВСТУПИЛА В ДІЮ!

Літня плавуча база відпочинку «Чарівна Десна» прямує до своєї стоянки, розрізаючи знайомі дніпровські хвилі. Вона йде уверх повз такі ж знайомі круті береги, як і п'ять років тому. Горда, величава і особливо красива «Чарівна Десна» на фоні голубого неба, між крутоярами, біля розлогих верб, що рядами виступили на лівому березі ріки.

Пливе «Чарівна Десна» на північ, в район Києва, щоб знову вірою і правдою служити людям, робити їм добро і знову бути корисною. Не кожному вдається бути таким, якою стала «Чарівна Десна», не кожен може народитися вдруге. А вона ж знову народилася...

П'ять років тому капітан-дніпровець Михайленко пригнав буксирний пароплав «Чорноморець» у Запоріжжя. Обійшов його по палубі, заглянув у машинне відділення, відвідав каюти і мовчки зійшов на берег. Моряку важко було розставитися з своїм старим другом. Та нічого не поробиш: час вимагає своє. Капітану пора на

пенсію, а «Чорноморець» просто списали і поставили на консервацію.

«Чорноморець» ще міг би послужити річковому флоту. Але на перешкоді стала чисто технічна причина. На Дніпрі виросли нові електростанції, появилися нові штучні моря, такі як Кременчуцьке, Київське. Глянеш на протилежний берег — водяна безкрайність. Повіє свіжий вітер, і вже тобі хвилі метрові напочуються одна за одною. І важко, небезпечно ходити тим пароплавам, які рухаються за допомогою коліс, а не гвинтів. Ото ж і «Чорноморець» довелося здати свої позиції, підкорившись долі.

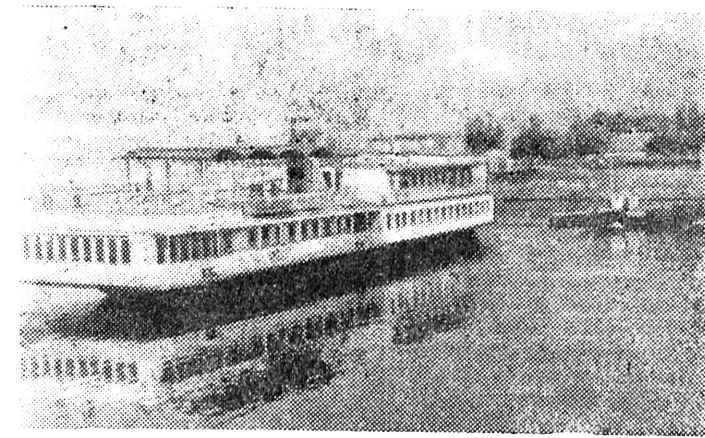
«Чорноморець» пройшов трудове життя. Служив справно, чесно, мужньо, перегукуючись із рідними берегами у ночі темні і негоду, у день ясні і погожий. Скільки ним за одинадцять років було перевезено вантажів для фабрик і заводів, цехов будов, колгоспів і радгоспів!

Особливо подобався «Чорно-

морець» рейс Дніпропетровськ—Чернобиль або ж Київ—Гомель. Тут він, хоча і буксирний пароплав, виступав, так би мовити, у ролі почесного посланця українського народу у братній Білорусії. Сюди він привозив не лише баржі з вугіллям для електростанцій Білоруської РСР, але й метал для заводів, продукцію київських підприємств білоруському споживачеві. Назад повертався теж не порожняком.

Десять тисяч кілометрів пройдено, сотні тисяч тонн різноманітних вантажів перевезено, термінових, необхідних...

Буксирний пароплав довго не затримався на консервації. Прийшли представники Українського товариства глухих, оглянули його ретельно і дали йому, як знову народженню, ім'я «Чарівна Десна». З Миколаєва і Одеси, Дрогобича і Лебедина, Ровно і Запоріжжя з'їхалися майстри деревообробної справи, щоб разом з колективом Запорізького судноремонтного заводу і Запорізького УВП спорудити плавучу

базу відпочинку Центрального правління УТОГ.

Невеликий, але дружний колектив, попрацював добре, щоб «Чарівна Десна» стала якнайшвидше до ладу. Теплих, хороших слів заслужили слюсарі П. Левченко, І. Колесник, Є. Чуканов, столяр-червонодеревники В. Лисий, І. Бондар, століарі С. Моренко, М. Каюка і багато, багато інших. Це завдяки їхній старанності й умінню пароплав одержав друге життя. «Чорноморець» став «Чарівною Десною».

Президія Центрального правління УТОГ своєю постановою оголосила подяку всім товаришам, які брали участь у рекон-

струванні пароплава і виділила Запорізькому обласному відділу кошти для преміювання передовиків.

Мине деякий час, і на «Чарівну Десну» прийдуть по путівках трудівники Товариства, щоб відпочити, набратися сил, загартувати своє здоров'я.

Поки друкувалася газета, «Чарівна Десна» кинула якор в дніпровські води біля Києва.

І. ГАЙ.

На фото: плавучу базу відпочинку «Чарівна Десна» тільки-що слущено на воду на Запорізькому судноремонтному заводі.

Спорт

УСПІХ ОДЕСЬКИХ ВОЛЕЙБОЛІСТІВ

У м. Чернівцях відбулися фінальні змагання республіканської першості з волейболу серед чоловічих та жіночих команд — переможців зональних змагань.

На протязі п'яти днів точилася вперта боротьба за звання чемпіонів УТОГ. Найкраще підготувалися до змагань чоловіча та жіноча команди Одеського обласного відділу УТОГ, які зайняли перші місця і стали чемпіонами в 1968 році.

Дальші місця зайняли: серед чоловічих команд — волейболісти Київського, Полтавського, Запорізького, Сумського, Волинського; серед жіночих команд — волейболістки Запорізького, Миколаївського, Луганського, Закарпатського та Житомирського обласних відділів УТОГ.

Переможці — чоловіча та жіноча команди Одеського обласного відділу УТОГ — нагороджені перехідними кубками та грамотами ЦП УТОГ. Члени цих команд нагороджено грамотами, жетонами та цінними подарунками.

Команди, які зайняли друге і третє місця, нагороджені грамотами, а члени команд — грамотами та жетонами.

З кращих гравців складено збірні чоловічу та жіночу команди для участі у всесоюзних змаганнях з волейболу, які відбудуться в м. Кишиневі.

Фінальні змагання з волейболу викликали великий інтерес чернівчан. Під час проведення змагань на площах завжди було багато любителів цього виду спорту.

Успіх одеситів не можна вважати випадковим. Адже часті перемоги чоловічої та жіночої команд над своїми суперниками є доказом того, що в Одесі піддали про підготовку команд до відповідальних змагань. До того ще треба додати, що чоловіча команда другий раз підряд завойовує почесне звання чемпіона УТОГ.

Як же пройшли змагання з волейболу цього року, як зросла технічна майстерність волейболістів, скільки команд взяло участь в них?

Насамперед, треба відмітити, що обласні, зональні та фінальні змагання пройшли організовано, з участю команд всіх обласних відділів УТОГ, чого раніше не було. Всього в облас-

них змаганнях взяло участь 188 команд, з них — 114 чоловічих і 74 жіночих.

Виняток становить Миколаївський облвідділ, керівники якого, маючи всі можливості, не вжили заходів до проведення обласних змагань з волейболу.

У зональних змаганнях взяли участь по дві збірні команди — чоловіча та жіноча — від кожного облвідділу УТОГ. Значно зросла технічна підготовка більшості чоловічих команд, чого не можна сказати про жіночі, гра яких дуже примітивна і зводиться до простої перекидки м'яча через сітку, на що необхідно звернути увагу тим, хто відповідає за їх тренування.

Слабку підготовку мали чо-

ловічі та жіночі команди Ровенського, Херсонського, Черкаського; чоловічі команди Дніпропетровського, Закарпатського; жіночі команди Волинського, Сумського, Хмельницького обласних відділів УТОГ. Зональні змагання команди цих відділів закінчили з нульовими результатами.

Треба сподіватися, що керівники вищезгаданих відділів зроблять належні висновки з цього приводу.

А де волейболісти Донецького, Львівського, Харківського та інших великих облвідділів, — запитують численні болільники та учасники фінальних змагань, чому ми їх не бачимо серед фіналістів?

Дивне запитання, — подумав читач. А й справді, де команди цих облвідділів, чому ми не бачимо їх серед найсильніших? Може, у них не вистачає спортсменів, щоб укомплектувати команди, чи там розучились грати у волейбол? Ні, там є багато хлопців і дівчат, з яких можна скласти не одну збірну, і грати у волейбол вони вміють. На жаль, тут послаблено учбово-тренувальну роботу в секціях волейбола.

Будемо сподіватися, що це послужить добрим уроком для керівників і для спортсменів. І чим швидше вони виправлять хибі — тим повнокровніше заб'є спортивне життя.

І. ЗДОРОВИЛО.

Перемога автозаводців

На стадіоні кременчуцького заводу «Дормаш» відбувся фінальний матч на першість Полтавського обласного відділу УТОГ з футболу між командами міст Полтави та Кременчука. Команда Кременчука цілком складалася з молодих глухих робітників автозаводу. Вони й одержали перемогу у цьому матчі з рахунком 3:0. Кременчуцька команда нагороджена перехідним кубком і грамотою Полтавського обласного відділу УТОГ.

О. БІЛОГУБ.

Наш нештат. кор. м. Кременчук.

Редактор В. ПІТЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, Зам. 667—5065, 68 р.

ЯК ВІДОМО впроваджується на підприємствах наукова організація праці ставить своєю метою підвищення продуктивності і покращання умов праці робітників, поліпшення якості продукції. Виконання вимог з наукової організації праці тісно зв'язано з додержанням основних положень трудового законодавства. Правила внутрішнього розпорядку регламентують обов'язки адміністрації, з одного боку, і робітників та службовців, з другого, і зобов'язують сторони до суворого їх виконання.

Вказані Правила затверджено постановою президії Центрального правління УТОГ в березні 1967 року і розіслано на учбово-виробничі підприємства Товариства в. Центральне правління зобов'язало керівників підприємств ознайомити колективи з цими правилами. Перевірка показала, що на деяких підприємствах більшість робітників та службовців не ознайомлена з ними, внаслідок чого не знає своїх обов'язків, інколи не виконує їх і навіть допускає порушення трудової дисципліни.

Не організовано на підприємствах вивчення вказаних Правил і трудового законодавства керівними працівниками. В результаті мають місце

СУВОРО ДОТРИМУВАТИСЬ ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

факти грубого порушення основних вимог Кодекса законів про працю.

Ще п'ять років тому президія Центрального правління УТОГ затвердила перелік посад апарату Центрального правління, обласних відділів, учбово-виробничих підприємств, культурно-освітніх установ, які дають право працівникам, що їх займають, на додаткову відпустку за ненормований робочий день. Цей же перелік встановлює кількість днів додаткової відпустки для кожної посади. Даний перелік є на всіх підприємствах і у всіх обласних відділах. Між тим, є факти, коли адміністрація надає додаткову відпустку на свій розсуд.

А ось інший приклад. Президія Центрального правління УТОГ ввела в дію з 1 січня 1965 року Положення про розміри додаткових відпусток для ряду посад і професій за працю в шкідливих умовах. На деяких підприємствах не керуються цим, а розміри додаткових відпусток за роботу в цехах із шкідливими умовами праці встановлюють довільно. Більше

того, на Комунарському УВП в колективному договорі розмір додаткових відпусток встановлений місцевим комітетом профспілки на свій розсуд. Адміністрація підприємства не перевірила відповідність розмірів додаткових відпусток, рекомендованих місцевим комітетом, кількості днів, встановлених діючим законодавством, і підписала договір.

Перевірка показала, що трудове законодавство частіше порушується там, де заступник директора по виховній роботі не займається питаннями роботи з кадрами. Так, на Луганському УВП-2, готуванням наказів і наданням відпусток займається технічний секретар директора, яка не знайома з трудовим законодавством. Причини звільнення робітника пишуться в наказах не в точній відповідності з трудовим законодавством. Так, в наказі № 20 по Луганському УВП-2 записано: «Надати розрахунок швей-мотористці Фаврєдиновій А. Н.»

Мають місце порушення трудового законодавства про відпустки та

умови праці підлітків. Пакувальниця Луганського УВП-2 Кравченко Н. С. 1951 року народження замість 7 годин, встановлених законом, працювала по 8 годин, а іноді залишалася на понаднормову роботу, що категорично заборонено.

Деякі головні бухгалтери підприємств і обласних відділів, пославшись на наказ директора чи розпорядження голови облвідділу, виплачують робітникам суми, заборонені діючим законодавством. Все це порушується постановою Ради Міністрів СРСР № 1367 від 10 грудня 1959 року «Про обмеження сумисництва по службі». Мають місце випадки, коли на одному підприємстві одне лице виконує роботу протягом робочого дня по двох посадах.

Порушується положення про відпустки. Кожному робітникові відпустка повинна надаватися щорічно. Перенесення профвідпустки на наступний робочий рік може бути у виключних випадках і тільки при згоді місцевому профспілки. В січні 1968 року нака-

зом № 32 по Луганському УВП-2 робітниця Корнієнко І. А. надана відпустка за 1965—1966, 1966—1967 робочі роки. Причому дві відпустки поєднані в одну, що також може мати місце лише у виключних випадках.

Адміністрація підприємств і установ у своїй практичній діяльності часто керується нормативними актами, які вже відмінені. Мало ще читається робітникам лекцій з питань права. Все це призводить до того, що часто трудящі звертаються в Центральне правління УТОГ для вирішення таких питань, які повинні вирішуватися на місцях.

Щоб робітники та службовці повністю використали свої права і могли виконати свої обов'язки для припинення непотрібної писанини, треба більш роз'яснювати основні положення трудового законодавства і суворо дотримуватися вимог КЗОП адміністрацією.

П. КУРКІН.
Юрист.